Lieta Nr.C31400113

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 9.janvārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:

tiesnese I.Škutāne,

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers.A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa.

/pers. A/ (turpmāk arī prasītājs) 2013.gada 4.jūlijā iesniedza Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pieteikumu pret /pers. B/ (turpmāk arī atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturēšanai valstī noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2004.gada 23.aprīlī pusēm piedzima bērns /pers. C/.

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", lūdz piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam /pers. A/ uzturlīdzekļus bērna /pers. C/ uzturam Ls 60 jeb 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba ik mēnesi, piedziņu veicot līdz bērna pilngadībai.

Prasītājs nav lūdzis lietas izskatīšanu tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta noteikumiem atbildētājai 2013.gada 19.jūlijā uz deklarēto dzīvesvietu tika nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa, ar lūgumu 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas iesniegt tiesā rakstveida paskaidrojumus. Tāpat atbildētājai tika izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī tas, ka atbildētājs var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis.

Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otrā daļa nosaka, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

2013.gada 2.septembrī tiesnese noteica civillietas izskatīšanu rakstveida procesā. 2013.gada 29.novembrī prasītājai un atbildētājam tika paziņots datums, kad tiks izskatīta minētā civillieta.

Atbildētāja /pers. B/ nav iesniegusi paskaidrojumus par prasības pieteikumu, nav lūgusi lietas izskatīšanu tiesas sēdē un nav pieteikusi noraidījumu.

Motīvu daļa.

Tiesa, iepazinusies ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem un izvērtējusi visu kopumā, atzīst, ka prasība ir pamatota un pilnīgi apmierināma.

No lietas materiālos esošās /pers. C/ dzimšanas apliecības /numurs/kopijas redzams, ka viņa tēvs ir prasītājs /pers. A/, bet māte – atbildētāja /pers. B/.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs, saskaņā ar Civillikuma 178.[1]pantu, nodrošina bērna ikdienas aizgādību, par bērnu rūpējas un viņu apgādā. Atbildētāja nenodrošina savam bērnam uzturlīdzekļus valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā. Pie šādiem apstākļiem tiesa konstatē tiesisko pamatu uzturlīdzekļu piedziņai no atbildētājas par labu prasītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Tiesa konstatē, ka atbildētāja iebildumus pret prasību vai pretprasību nav cēlusi.

Civillikuma 177.pants nosaka, ka bērna aprūpe ir viņa uzturēšana, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšana, bērna kopšana, izglītošana un audzināšana.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 179.panta piektā daļa paredz, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Tā kā prasītājs vēlas, lai no atbildētājas tiktu piedzīti uzturlīdzekļi valstī noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, tad tiesai nav nepieciešams izvērtēt atbildētājas mantas stāvokli, jo tas nevar ietekmēt spriedumu. Lietā nav ziņu, ka atbildētāja nespēj uzturēt bērnu.

Tiesa, saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, atzīst, ka no atbildētājas piedzenami uzturlīdzekļi bērnam ar likumu noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā, to apmēru nosakot procentuālā attiecībā.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkts nosaka, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā, katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

No prasības celšanas tiesā dienas līdz 2013.gada 31.decembrim minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam no septiņu gadu vecuma bija *euro* 85,37 jeb Ls 60 mēnesī.

Šobrīd spēkā no 2014.gada 1.janvāra ir Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumi Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kuru 2.punktā noteikta minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros 320 *euro*. Līdz ar minēto, no 2014.gada 1.janvāra minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam no septiņu gadu vecuma ir *euro* 96 jeb Ls 67,47 mēnesī.

Palielinoties vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar 2013.gada 12.jūnija, t.i., no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas tiesā. Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr.SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, tas ir, pielietojot tiesību normu tulkošanas sistēmisko metodi, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34., 35., 42.pantu, no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva *euro* 163,23 jeb Ls 114,72 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi *euro* 5,58 jeb Ls 3,92,kas sastāv no ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītiem izdevumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204[1].pantu spriedumam daļā par tiesas izdevumu piedziņu nosakāms labprātīgas sprieduma izpildes termiņš 10 dienas no tā stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42., 190., 193., 204.[1], 250.[25]pantu

n o s p r i e d a:

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu /pers. A/, /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. C/, /personas kods/,

uzturam ik mēnesi *euro* 85,37 (astoņdesmit piecus euro 37 centus) jeb Ls 60 (sešdesmit latus), sākot no 2013.gada 4.jūlija, un līdz 2013.gada 31.decembrim.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu /pers. A/, /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. C/, /personas kods/, uzturam ik mēnesi *euro* 96 (deviņdesmit sešus euro) jeb Ls 67,47 (sešdesmit septiņus latus 47 santīmus), bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2014.gada 1.janvāra, un līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – *euro* 163,23 (viens simts sešdesmit trīs euro 23 latus) jeb Ls 114,72 (viens simts četrpadsmit latus 72 santīmus) valsts nodevu, kas jāiemaksā sekojošā kontā: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu valstij tiesas izdevumus – *euro* 5,58 (pieci euro 58 centi) jeb Ls 3,92 (trīs lati 92 santīmi) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas jāiemaksā sekojošā kontā: Tiesu administrācija Mūkusalas ielā 41b, Rīgā, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, ekonomiskās klasifikācijas kods 21499.

Spriedumam daļā par tiesas izdevumu piedziņu noteikt termiņu labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Samaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2014.gada 9.janvāra, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Škutāne